

Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96 и 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24, 33, 96, 100, 101 и 102 от 2019 г., бр. 14, 18, 52, 55, 71, 104 и 107 от 2020 г., бр. 17 и 111 от 2021 г., бр. 14, 18, 52 и 58 от 2022 г.)

§ 1. В чл. 14а, ал. 11 след думите „което управлява електронен интерфейс“ се добавя „установено на територията на страната, включително по постоянен обект.“.

§ 2. Създава се чл. 28а:

„Специален ред за деклариране на доставка на стоки, изпращани или превозвани извън територията на Европейския съюз от доставчик, неустановен на територията на Европейския съюз

Чл. 28а. (1) При извършване на доставка на стоки по чл. 28 от доставчик, който не е установен на територията на Европейския съюз, в подадената митническа декларация за износ се посочва, че стоките се изпращат или превозват извън територията на Европейския съюз, като в клетка 44 „Допълнителна информация/представени документи/сертификати и разрешения“ от декларацията за износ се вписват данни за идентификационния номер по ДДС на доставчика и номер на фактурата за извършената от него доставка на стоките, обект на износ, чрез съответните кодове.

(2) Митническите органи разрешават изпращането или превозването на стоките извън територията на Европейския съюз, когато след извършване на проверка в базата данни за идентификационни номера по ДДС се установи, че вписаният индивидуален идентификационен номер на доставчика, посочен в клетка 44 „Допълнителна информация/представени документи/сертификати и разрешения“ от декларацията за износ, е валиден.“

§ 3. В чл. 58, ал. 1, т. 2, буква „в“ думите „държавата членка-домакин“ се заменят с „приемащата държава“.

§ 4. В чл. 68, ал. 3, т. 1 след думите „търговския регистър“ се добавя „и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел“.

§ 5. В чл. 78 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 се създава изречение второ:

„Регистрирано лице – получател по доставка е длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит и при намаляване на данъчната основа и начислен данък на доставка по чл. 126а.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Корекцията по ал. 2, изречение първо се извършва в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, с отразяването на документа по чл. 115 или на анулирания документ по чл. 116 в дневника за покупките и в справка-декларацията за съответния данъчен период. Корекцията по ал. 2, изречение второ се

извършва за данъчния период на получаване на кредитно известие, издадено от доставчика по чл. 126б, ал. 1.“

3. В ал. 5 накрая се добавя „или на получателя“.

4. Създава се ал. 10:

„(10) Когато регистрираното лице извърши пълно или частично плащане по доставка, за която е извършена корекция по ал. 2, изречение второ, или погаси изцяло или частично задължението по доставката по друг възмезден начин, лицето има право на данъчен кредит, при условие че притежава дебитно известие, издадено в съответствие с изискванията на чл. 126б, ал. 6 през данъчния период, през който е извършено плащането или погасяването.“

§ 6. Създава се чл. 78а:

„Право на приспадане на данъчен кредит след корекция на грешно данъчно третиране на доставка

Чл. 78а. (1) В случаите на погрешно съставени документи по чл. 116, ал. 2, 3 и 6 и по чл. 117а, ал. 2 правото на приспадане на данъчен кредит възниква през данъчния период, през който е издаден новият данъчен документ, и се упражнява през този или през някой от следващите 12 данъчни периода само когато погрешно съставеният документ е включен в дневника за покупките на получателя в срока по чл. 72.

(2) При грешно данъчно третиране на доставка, при наличие на влязъл в сила акт, издаден от орган по приходите, правото на приспадане на данъчен кредит възниква през данъчния период, през който е издаден новият данъчен документ, и се упражнява през този или през някой от следващите 12 данъчни периода, само когато погрешно съставеният документ е включен в дневника за покупките на получателя в срока по чл. 72 и установеното задължение с акта е внесено в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите или прихванато по чл. 92.“

§ 7. В чл. 80, ал. 2, т. 5 накрая се добавя „или на фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери;“.

§ 8. В чл. 82, ал. 5 след думите „чл. 163а“ се поставя запетая и се добавя „ал. 2“ и се добавя изречение второ „Данъкът е изискуем от доставчика - регистрирано по този закон лице, в случаите на чл. 163а, ал. 4.“

§ 9. В чл. 87, ал. 3 след думите „търговския регистър“ се добавя „и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел“.

§ 10. В чл. 97а, ал. 2 накрая се добавя „за които се дължи данък по доставката от получателя – данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в тази държава членка.“

§ 11. В чл. 107 навсякъде след думите „търговския регистър“ се добавя „и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел“.

§ 12. В чл. 109, ал. 1 накрая се добавя „и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел“.

§ 13. В чл. 110, ал. 1 т. 1 се изменя така:

„ 1. е налице основание за задължителна дерегистрация по чл. 107, т. 1, 2, 6 и 7, при прекратяване на юридическото лице без ликвидация и при заличаване на юридическо лице, избрало да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел;“

§ 14. В чл. 116, ал. 7 думите „по ал. 2, 3 и 6“ се заменят с „по този член, когато установеното задължение с акта е внесено в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите или прихванато от орган по приходите.“

§ 15. В чл. 117, ал. 1, т. 4 се изменя така:
„в случаите по чл. 161 и 163а, ал. 2 - от регистрираното лице - получател по доставката“

§ 16. В чл. 117а, ал. 5 думите „по ал. 2“ се заменят с „по този член“.

§ 17. Създава се глава дванадесета „а“ с чл. 123а:

„Глава дванадесета „а“

Общи задължения за доставчиците на платежни услуги

Чл. 123а. (1) Данъчно задължено лице, което е доставчик на платежни услуги на получател, във връзка с трансграничните плащания, е длъжен да води електронен регистър на получателите и на плащанията, за всяко календарно тримесечие, когато:

а) местонахождението на доставчика на платежни услуги на платеща, и на получателя на трансграничното плащане е в различни държави членки;

б) е предоставил платежни услуги съответстващи на повече от 25 трансгранични плащания към един и същ получател за съответния период. Броят на трансграничните плащания, се изчислява въз основа на броя на платежните услуги, предоставени от доставчика на платежни услуги поотделно към всеки получател по държави членки и по идентификатори, посочени в ал. 6. Когато доставчикът на платежни услуги разполага с информация, че получателят има няколко идентификатора, изчисляването на броя на трансграничните плащания се извършва по получател.

(2) Данъчно задължено лице, което е доставчик на платежни услуги на платец, във връзка с трансграничните плащания, е длъжно да води електронен регистър на получателите и на плащанията, за всяко календарно тримесечие, когато:

а) местонахождението на доставчикът на платежни услуги на получателя на трансграничното плащане е в трета страна или територия;

б) е предоставил платежни услуги съответстващи на повече от 25 трансгранични плащания към един и същ получател за този период. Броят на трансграничните плащания, се изчислява въз основа на броя на платежните услуги, предоставени от доставчика на платежни услуги поотделно към всеки получател по държави членки и по идентификаторите, посочени в ал. 5. Когато доставчикът на платежни услуги разполага с информация, че получателят има няколко идентификатора, изчисляването се извършва по получател.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато поне един от доставчиците на платежни услуги на получателя се намира на територията на страната - държава членка по произход или на територията на друга държава членка - приемаща държава членка. В тези случаи доставчикът на платежни услуги на платеща включва платежните услуги при изчисляването на броя на трансграничните плащания по ал. 2, буква „а“.

(4) В случаите по ал. 3 регистърът се води от лицето по ал. 1.

(5) За целите на ал. 1 и 2 за местонахождение на платеща се счита държавата членка, съответстваща на следните идентификатори:

1. IBAN на платежната сметка на платеща или всеки друг идентификатор, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на платеща, или когато не са налични такива идентификатори;

2. BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на доставчика на платежни услуги, действащ от името на платеща.

(6) За целите на ал. 1 и 2 за местонахождение на получателя се счита държавата членка, третата страна или територия, съответстваща на следните идентификатори:

1. IBAN на платежната сметка на получателя или всеки друг идентификатор, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на получателя, или когато не са налични такива идентификатори;

2. BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на доставчика на платежни услуги, действащ от името на получателя.

(7) Регистърът по ал. 1 и 2 се води в електронен формат, определен с правилника за прилагане на закона и се съхранява за срок от три календарни години, считано от края на календарната година, в която е извършено плащането.

(8) Регистърът по ал. 1 и 2 съдържа следната информация:

1. BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежната услуга;

2. името или наименованието на предприятието на получателя, както е въведено в регистъра на доставчика на платежни услуги;

3. ако има такъв, идентификационния номер по ДДС или друг национален данъчен номер на получателя;

4. IBAN или ако липсва IBAN, всеки друг идентификатор, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на получателя;

5. BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на доставчика на платежни услуги, действащ от името на получателя, когато получателят получава финансовите средства, без да разполага с платежна сметка;

6. ако има такъв, адреса на получателя, както е въведен в регистъра на доставчика на платежни услуги;

7. данни за всяко трансгранично плащане;

8. данни за всички възстановявания на изплатени средства, определени като такива, за трансграничните плащания, посочени в т. 7.

(9) Информацията по ал. 8, т. 7 и 8 съдържа следните данни:

1. датата и часа на плащането или на възстановяването на изплатени средства;

2. сумата и валутата на плащането или възстановяването на изплатени средства;

3. държавата членка по произход на плащането, получено от получателя или от негово име, държавата членка по местоназначение на възстановяването на изплатени средства, в зависимост от случая, и информацията, използвана за определяне на произхода или местоназначението на плащането или на възстановяването на изплатени средства в съответствие с ал. 5 и 6;

4. всякаква допълнителна информация, която недвусмислено идентифицира плащането;

5. когато е приложимо, информация, че плащането е започнало в помещенията на търговеца.

(10) Доставчиците на платежни услуги предоставят електронния регистър по ал. 1 не по-късно от последния ден на месеца, следващ календарното тримесечие, за което се отнася информацията. Електронният регистър по ал. 1 се предоставя по електронен път на Националната агенция за приходите, когато страната е държава членка по произход на доставчика на платежни услуги или е приемаща държава, ако доставчикът на платежни услуги предоставя платежни услуги в държава членка, различна от държавата членка по произход.“

§ 18. В чл. 126 се създават ал. 9 и 10:

„(9) Данъчно задължено лице, на което е прекратена регистрацията по този закон при получаване на кредитно известие по чл. 126б, ал. 1 за изменение на данъчната основа на доставка, за която е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по издаден данъчен документ с начислен данък преди датата на прекратяване на регистрацията му, уведомява писмено компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок след получаване на кредитното известие, която издава разрешение за включването му в дневника за покупките и в справка декларация съгласно закона. В 14-дневен срок от получаване на разрешението лицето подава декларация по чл. 125, ал. 1 и отчетни регистри по чл. 124 за периода, през който е получено кредитното известие, по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(10) Данъчно задължено лице, на което е прекратена регистрацията по този закон преди издаване на кредитно известие по чл. 126б, ал. 1 за изменение на данъчната основа на доставка, за която е издало данъчен документ с начислен данък преди датата на прекратяване на регистрацията му, писмено уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок, която издава разрешение за издаване на кредитното известие. В 14-дневен срок от получаване на разрешението лицето издава кредитно известие и подава декларация по чл. 125, ал. 1 и отчетни регистри по чл. 124 за периода, през който е издадено кредитното известие, по ред, определен с правилника за прилагане на закона.“

§ 19. В част шеста се създава глава тринадесета „а“ с чл. 126а-126в:

„Глава тринадесета „а“

„Намаляване на данъчна основа и начислен данък при несъбираемо вземане

Общи положения

“Чл. 126а (1) При пълно или частично неплащане по облагаема доставка с място на изпълнение на територията на страната, по която вземането е несъбираемо, доставчикът, регистрирано по този закон лице, намалява данъчната основа и начисления данък по доставката, ако са налице едновременно следните условия:

1. издадена е фактура за доставката и са спазени изискванията на чл. 86;

2. получателят и доставчикът по доставката не са свързани лица;

3. не е извършено възмездно прехвърляне на вземането;

4. доставчикът може да докаже, че е предприел действия за събиране на вземанията по доставката;

5. доставчикът е уведомил писмено получателя, регистрирано по този закон лице че счита съответното вземане за несъбираемо на основание на ал. 2 и разполага с доказателства, че уведомлението му е било доставено до получателя.

(2) Вземането по доставка се счита за несъбираемо в случаите, когато настъпи едно от следните обстоятелства:

1. изтичане на три години за вземане с три годишен давностен срок или на пет години за вземане с петгодишен давностен срок от момента, в който вземането е станало изискуемо;

2. с влязло в сила съдебно решение е постановено, че вземането или част от него е недължимо, като вземането се счита за несъбираемо само по отношение на недължимата част;

3. вземането е погасено по силата на закон;

4. след приключване на изпълнително производство вземането е останало изцяло или частично несъбрано;

5. производство по несъстоятелност на длъжника – получател по доставката е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на вземането на доставчика, като вземането се счита за несъбираемо до размера на неудовлетворената част;

6. изтичане на 365 дни за вземане в размер до 600 лева от момента, в който вземането е станало изискуемо.

7. длъжникът – получател по доставката е заличен след приключило производство по несъстоятелност или ликвидация, като при частично неудовлетворено вземане, вземането се счита за окончателно несъбираемо до размера на неудовлетворената част;

(3) За целите на тази глава за „частично неплащане/плащане по доставка“ се приема, че данъкът е включен в размера на извършеното плащане/неплащане.“

Намаляване на данъчна основа и начислен данък при несъбираемо вземане

Чл. 126б (1) Когато получателят по доставката е регистрирано по този закон лице или е било регистрирано лице към момента на доставката и са изпълнени условията, посочени в чл. 126а, ал. 1, т. 1 - 5, намалението на данъчната основа и на начисления данък се извършва от доставчика чрез издаване на кредитно известие по чл. 115 до размера на пълното или частично неплащане по доставката в тримесечен срок от изтичане на данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелството по чл. 126а, ал. 2, т. 1-6.

(2) Когато получателят по доставката е нерегистрирано по този закон лице или е било нерегистрирано лице към момента на доставката и са изпълнени условията, посочени в чл. 126а, ал. 1, т. 1 - 4, намалението на данъчната основа и на начисления данък се извършва от доставчика чрез издаване на протокол по ред определен с правилника, в тримесечен срок от изтичане на данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелството по чл. 126а, ал. 2, т. 1-6.

(3) Алинея 2 се прилага и в случаите, когато получателят по доставката е заличен след приключило производство по несъстоятелност или ликвидация по чл. 126а, ал. 2, т. 7 или получателят по доставката е регистрирано по този закон лице, което използва получените стоки или услуги за извършване на доставки, за които не е налице право на приспадане.

(4) Намалението по ал. 2 на начисления данък се определя като разликата между начисления данък по доставката и ползвания данъчен кредит от доставчика за получени от него стоки или услуги, пряко свързани с извършването на доставката, до размера на пълното или частично неплащане по доставката.

(5) Издаденият протокол по ал. 2 се отразява със знак (-) в дневника за продажби и справка-декларацията в съответния данъчен период.

(6) Когато доставчикът, регистрирано по този закон лице получи пълно или частично плащане по доставка, за която данъчната основа и начисления данък са намалени по чл. 126а, ал. 1, или вземането по доставката е погасено изцяло или частично по друг възмезден начин, лицето е длъжно да издаде дебитно известие през данъчния период, през който е получено плащането или е погасено вземането, до размера на полученото плащане или погасяване по доставката.

(7) Когато доставчикът, регистрирано по този закон лице получи пълно или частично плащане по доставка, за която данъчната основа и начисления данък са намалени по чл. 126а, ал. 2, или вземането по доставката е погасено изцяло или частично по друг възмезден начин, лицето е длъжно да издаде протокол през данъчния период, през който е получено плащането или е погасено вземането, до размера на полученото плащане или погасяване по доставката. Издаденият протокол се отразява със знак (+) в дневника за продажби и справка-декларацията.

Ограничения на намаляване на данъчна основа и начислен данък при несъбираемо вземане

Чл. 126в Намалението на данъчната основа и на начисления данък по чл. 126а, ал. 1 не се извършва, когато регистрираното лице - доставчик е знаело или е било длъжно да знае към момента на доставката, че няма да получи дължимата сума по доставката. Приема се че доставчикът е бил длъжен да знае, когато:

1. доставката е привидна, заобикаля закона или е на цена, която значително се отличава от пазарната цена;
2. при множество повтарящи се доставки или доставки с периодично или непрекъснато изпълнение към един и същи получател, когато не е извършено плащане по повече от две доставки.

§ 20. В чл. 132 навсякъде след думите „търговския регистър“ се добавя „и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел“.

§ 21. В чл. 133, ал. 2 се създава изречение второ: „Доставчик, който не е установен на територията на Европейския съюз или на трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕС) № 904/2010 и извършва доставка на стоки по чл. 28, се регистрира по този закон задължително чрез акредитиран представител.“

§ 22. В чл. 153 се правят следните изменения

1. Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и извършва услуги или дистанционни продажби на стоки, с място на изпълнение на територията на страната, по които получатели са данъчно незадължени лица, и лицето не е регистрирано за прилагане на някой от специалните режими по чл. 152, ал. 1 в страната или в друга държава членка, прилага общите правила на закона.

(2) Режимът в Съюза не се прилага за услуги с място на изпълнение в държава членка, в която данъчно задълженото лице е установило независимата си икономическа дейност или има постоянен обект. За доставката на тези услуги се прилага законодателството на съответната държава членка.“

2. Алинея 3 се отменя.

3. Алинеи 8 и 9 се изменят така:

„(8) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза и което няма постоянен обект на територията на страната, за доставки на услуги с място на изпълнение на територията на страната, по които получатели са данъчно незадължени лица, прилага този режим.

(9) Данъчно задължено лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, за доставки на услуги с място на изпълнение на територията на страната, по които получатели са данъчно незадължени лица, прилага този режим.“

§ 23. В чл. 154, ал. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. извършва доставки на услуги с място на изпълнение на територията на държава членка, по които получатели са данъчно незадължени лица;“

§ 24. В чл. 159г да се направят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а лице е длъжно да води електронен регистър за доставките, за които прилага режима.

2. В ал. 3 думите „държавата членка по идентификация“ се заменят с „орган по приходите“.

§ 25. В чл. 157б се правят следните изменения:

1. В ал. 5 т. 1 се изменя така:

„1. не е извършвало дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, 24 последователни данъчни периода и не е подало заявление за deregистрация за прилагането на режима, или;“

2. В ал. 7 т. 1 се изменя така:

„1. не е извършвало дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, 24 последователни данъчни периода и не е подало заявление за deregистрация за прилагането на режима, или;“

§ 26. В чл. 159а, ал. 13 накрая се добавя „и 4“.

§ 27. В чл. 163а се създава ал. 4:

„(4) Алинея 2 не се прилага за доставки на стоки и услуги по приложение № 2, част първа, по които получатели са държавата, държавните и местните органи.“.

§ 28. В чл. 169, ал. 1, т. 1 думите „идентификационен номер по чл. 84 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“ се заличават.

§ 29. В чл. 172 ал. 1 се изменя така:

„(1) Освободен от данък е вносът на стоки за които по силата на международни договори, спогодби, споразумения, конвенции или други подобни, по които Република България е страна, ратифицирани и обнародвани по съответния ред, е предвидено освобождаване на вноса от данъци с ефект, еквивалентен на косвен данък, при условие, че е получено разрешение от Съвета на Европейския съюз по чл. 396 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.“

§ 30. В чл. 173 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 накрая се добавя „при условие, че е получено разрешение от Съвета на Европейския съюз по чл. 396 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.“.

2. В ал. 6:

а) в т. 1, буква „г“ думите „държавата членка-домакин“ се заменят с „приемащата държава“;

б) в т. 2 думите „държава домакин“ се заменят с „държава на установяване“.

§ 31. Член 174а се изменя така:

„Удостоверяване на обстоятелства

Чл. 174а. Документите, с които се удостоверява наличието на обстоятелствата по тази глава, се определят с правилника за прилагане на закона.“

§ 32. В чл. 176в, ал. 4 и 5 думите „в 7-дневен срок“ се заменят с „в три-дневен срок“.

§ 33. Член 191а се изменя така:

„Чл. 191а. (1) Лице, което извършва сервизно обслужване, въвеждане в експлоатация, регистрация на ФУ/ИАСУТД или демонтаж на фискална памет не по установения за това ред, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци в размер от 1 000 до 2 000 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 2 000 до 5 000 лв. . Същото наказание се налага на лице, което наруши целостта на пломбите на електронна система с фискална памет не по установения за това ред.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата - за физическите лица, които не са търговци в размер от 1 000 до 4 000 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 2 000 до 10 000 лв. .“

§ 34. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 104:

„104. За целите на чл. 123а:

а) „доставчик на платежни услуги“ е по смисъла на чл. 3 от Закона за платежните услуги и платежните системи.;

б) „платежна услуга“ е по смисъла на чл. 4 от Закона за платежните услуги и платежните системи;

в) „плащане“ е по смисъла на § 1, т. 20 и 31 от Допълнителните разпоредби на Закона за платежните услуги и платежните системи ;

г) „платец“ е по смисъла на § 1, т. 34 от Допълнителните разпоредби на Закона за платежните услуги и платежните системи;

д) „получател“ е по смисъла на § 1, т. 39 от Допълнителните разпоредби на Закона за платежните услуги и платежните системи;

е) „държава членка по произход“ е по смисъла на § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Закона за платежните услуги и платежните системи;

ж) „приемаща държава членка“ е по смисъла на § 1, т. 47 от Допълнителните разпоредби на Закона за платежните услуги и платежните системи;

з) „платежна сметка“ е по смисъла на § 1, т. 32 от Допълнителните разпоредби на Закона за платежните услуги и платежните системи;

и) „IBAN“ е IBAN съгласно определението в чл. 2, т. 15 от Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 година за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ, L 94/22 от 30 март 2012г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета“;

к) „BIC“ е BIC съгласно определението в чл. 2, т. 16 от Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета.

л) „трансгранично плащане“ е плащане, когато местонахождението на платеща е в страната, а местонахождението на получателя е в друга държава членка, в трета страна или територия.

§ 35. В § 1а от допълнителните разпоредби се създават т. 23 и 24:

„23. Директива (ЕС) 2022/542 на Съвета от 5 април 2022 година за изменение

на директиви 2006/112/ЕО и (ЕС) 2020/285 по отношение на ставките на данъка върху добавената стойност (ОВ, L107/1 от 6 април 2022 г.).

24. Директива (ЕС) 2020/284 на Съвета от 18 февруари 2020 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на въвеждането на определени изисквания за доставчиците на платежни услуги (ОВ, L62/7 от 2 март 2022 г.)“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 36. Законът влиза в сила от 1 януари 2023 г., с изключение на параграфи 17 и 34, които влизат в сила от 1 януари 2024 г.